

Tarih Ve Mevla Asla Affetmeyecek Sizi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Aralık 2023

İçtimada güneş, aksanı ölüm rücu eden aslına nasıl da hüzün dolu bir hüküm verildi taşıdığı kadar bendinden şiirlere adanmışken ömür ve geç kalmışlığın telaşesi kim bilir daha kaç öğün öğütülecekti mazlum ve hüzün dolu ömürde saklı iken kördüğüm.

Bir manifesto şairin adandığı
Bir ritüel mi olmalıydı sahi akan bunca kan ve göz yaşı?
Uleması sözcüklerin karılan heceler
Kandığı kadar beşer kandırdığı
Kaybolan bir sıfat adı:
İnsanlık...
Kaybolan özneler
Asla da değil gizli saklı:
Adı olmayan çocuklar
Yasa muadilinde öngörülen yas ve acı

Yüreğin ikrarı
Şairin idamı
Damgalı gözyaşı
Kurada mı çıktı yoksa zulüm?

Bir amorti bellediği zalimin
Büyük kaos adeta büyük ikramiye
Büyüyen gözbebeklerinde şehrin
Ulağı varsa yoksa şairin
Uhdesi kaldı mı içinde
Umresi sevginin
Adağı ve azığı ve azımsandığı kadar
Çocuk olmanın külfeti olmamalıydı oysa zulüm ve ölüm

Kamaşan gözlerinde saklı göğün
Hünkârı ve Yaratanı bir o kadar yarattığı nice canlı ve insan
İdam mangası devrede
Kopup gitti devreleri hayatın
Kaskatı bir zihniyet
Kalburüstü bir hayat
Kancık mademki ölüme susayan o bayat
O sinsi nidalar soluk
Aldığı ensesinde pejmürde bir yürek mi örtünün altında
Kalan kan izi
Kaybolan nefesi
Azgın nefsi
Boca etti edeli insanoğlu

Kancası kırık bir gün
Kanayan sureler ve yürekte saklı kördüğüm
Suretler yanılta
Sükûnet kalmadı artık dünden arda kalan
Nice kanlı imge ve ip
Asası sözcüklerin asla değil kibir

Münafık ve isyankâr sevgi körü renk körü
Bir gök kuşağı
Asılı kaldığı kadar uzağında cihanın
Tuzağına düştüğü kadar bunca masum insan, şeytanın

Uzadıkça uzayan dramlar silsilesi
Kıta lar aşan sefil şairin güncesi
Sürgün edildiği kadar hakkaniyet
Sürmanşet ölüm deşifre edildi mi bu kara zihniyet

Hörgücü yasın
İmleci şairin
İdamesi mi evrenin?
İzahı olmalı mıydı sahi bunca yenilginin?
Baş veren gün
Kiblesinde saklı şairin
Baş eğdiği sadece Rabbi
Başaklar dolgun ve ölü
Başat bir iklimin de güdüsü
Şerh düşülesi acının ve ölümün de verildi mi hükmü

Lakin emir büyük yerden
Büyüyen bir izdiham
Her insan
Emanet ettiği kadar canını Rabbine
İman gücüyle aşılacaktır bu hezeyan
O nizam ki
Kırık kalemin güftesi...
O nesir ki:
Esir olmadığı kadar insan nefsine ve kine
Kanayan bir coğrafya acı dolu bir efsane
Tarih ve Mevla asla affetmeyecektir sizi:
Asalak değil imgeler
Sevgi nasıl ki aşına iman gücüne
Tevafuk eseri vuku da bulacaktır o beklenen mucize
Yeter ki ol, desin iki âlemin yüce Rabbi